

REPUBLIKA HRVATSKA
Visoki trgovački sud Republike Hrvatske
Berislavićeva 11, Zagreb

Poslovni broj: 65 Pž-309/2021-3

R E P U B L I K A H R V A T S K A

R J E Š E N J E

Visoki trgovački sud Republike Hrvatske, u vijeću sastavljenom od sudaca Dubravke Matas, predsjednika vijeća, Lenke Ćorić, suca izvjestitelja i Mladena Šimundića, člana vijeća, u stečajnom postupku povodom prijedloga predlagatelja PODRAVKA prehrambena industrija d.d. Koprivnica, A. Starčevića 32, OIB 18928523252, kojeg zastupa punomoćnik Ivan Dvojković, odvjetnik u Odvjetničkom društvu Batarelo, Dvojković, Vuchetich d.o.o. iz Zagreba za otvaranje stečajnog postupka nad dužnikom STOG d.o.o. Varaždin, Anina ulica 2, OIB 56775756250, kojeg zastupa punomoćnik Alen Ivković, odvjetnik u Rijeci, odlučujući o žalbi dužnika, protiv rješenja Trgovačkog suda u Varaždinu poslovni broj St-102/2018-90 od 11. prosinca 2020., na sjednici vijeća održanoj 10. veljače 2021.

r i j e š i o j e

Ukida se rješenje Trgovačkog suda u Varaždinu poslovni broj St-102/2018-90 od 11. prosinca 2020. i predmet vraća prvostupanjskom sudu na ponovan postupak.

Obrazloženje

Rješenjem Trgovačkog suda u Varaždinu poslovni broj St-102/2018-90 od 11. prosinca 2020. pozvane su osobe koje imaju pravni interes za provedbom stečajnog postupka nad dužnikom Stog d.o.o. Varaždin da u roku 15 dana od dana objave oglasa na mrežnoj stranici e-Oglasna ploča suda plate iznos od 10.650,00 kn na ime predujmljivanja troškova stečajnog postupka i određeno da će sud donijeti rješenje o otvaranju i zaključenju stečajnoga postupka, ako pozvane osobe ne postupe po tom pozivu i predujme traženi iznos.

Dužnik je protiv tog rješenja pravovremeno izjavio žalbu zbog bitnih povreda odredaba stečajnog postupka, pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja i pogrešne primjene materijalnog prava. U žalbi u bitnom navodi da pretpostavke za otvaranje stečajnog postupka nisu utvrđene, odnosno da je prvostupanjski sud potpuno zanemario okolnost da je ovaj stečajni postupak pokrenut na prijedlog vjerovnika i da je u tome slučaju potrebno ispitati i utvrditi ima li predlagatelj tražbinu prema dužniku i postoji li stečajni razlog. Te odlučne činjenice prvostupanjski sud nije utvrđivao i time je postupio suprotno uputi iz rješenja ovog suda poslovni broj Pž-213/2018 od 7. ožujka 2018. Posebno ukazuje da je u ovom postupku prijedlog za otvaranje stečajnog postupka već dva puta odbijen kao neosnovan nakon što je utvrđeno da su tražbine koje je vjerovnik imao prema dužniku prestale, te potom opširno obrazlaže svoje stajalište o tome. Konačno, žalitelj osporava valjanost razloga na temelju kojih je prvostupanjski sud utvrdio da imovina dužnika nije

dostatna ni za pokriće troškova stečajnog postupka, posebno zato što su zaključci suda o tome proizvoljni i nepravilno zasnovani samo na izjavi privremenog stečajnog upravitelja bez ikakve stručne procjene vrijednosti imovine. Predlaže da ovaj drugostupanjski sud uvaži žalbu i ukine pobijano rješenje.

Predlagatelj je podnio odgovor na dužnikovu žalbu u kojem je naveo da je prvostupanjski sud na temelju općepoznatih činjenica, isprava u spisu i podataka pribavljenih od Središnjeg klirinškog depozitarnog društva pravilno zaključio da dužnik nema nikakve imovine odnosno da njegova imovina nije dostatna ni za namirenje troškova stečajnog postupka, a potom je detaljno obrazložio zašto smatra neosnovanim žalbene navode o tome da predlagateljeva tražbina prema dužniku ne postoji, kao i o nepostojanju stečajnog razloga. Predlaže odbiti žalbu kao neosnovanu i potvrditi prvostupanjsko rješenje. Traži naknadu troškova žalbe u iznosu od 125.000,00 kn.

Žalba je osnovana.

Pobijano rješenje ispitano je na temelju odredbe članka 365. stavka 2. u vezi s člankom 381. Zakona o parničnom postupku („Narodne novine“ broj: 148/11-pročišćeni tekst, 25/13, 89/14 i 70/19; dalje: ZPP) i člankom 10. Stečajnog zakona („Narodne novine“ broj 71/15 i 104/17) u granicama razloga navedenih u žalbi, pazeći po službenoj dužnosti na bitne povrede odredaba parničnog postupka iz članka 354. stavka 2. točaka 2., 4., 8., 9., 13. i 14. ZPP-a, kao i na pravilnu primjenu materijalnog prava (članak 356. ZPP-a).

U obrazloženju pobijanog rješenja navedeno je kako je tijekom prethodnog postupka utvrđeno da imovina dužnika koja bi ušla u stečajnu masu nije dovoljna za namirenje troškova stečajnog postupka, jer dužnik nema u svom vlasništvu pokretnina i nekretnina, a imatelj je samo 1000 komada dionica društva Varteks d.d. na kojima je upisano založno pravo u korist Hrvatske banke za obnovu i razvitak radi namirenja tražbine u iznosu od 65.300.560,48 kn, dok dužnik nije dokazao da je vlasnik dionica društva Mirna d.d. s obzirom na to da se u pogledu vlasništva navedenih dionica još uvijek vode sudski postupci, kao ni da je vlasnik dionica društva Validus d.d., koje ionako nemaju vrijednosti zbog otvaranja stečajnog postupka nad tim društvom. Takve zaključke prvostupanjski sud je izveo na temelju činjenice da se dužnik na ročištu održanom 12. studenog 2020. nije izjasnio o strukturi svoje imovine i njenoj stvarnoj vrijednosti, i na temelju pisanog izjašnjenja privremenog stečajnog upravitelja danog na zapisnik od 28. rujna 2015. Visina predujma određena je prema očekivanim troškovima stečajnog postupka, a sastoji se od nagrade stečajnom upravitelju i stvarnih troškova stečajnog upravitelja, troškova knjigovodstvenih usluga, te troškova izrade pečata, bankarskih troškova, i sličnih troškova. Stoga je pozivom na odredbu članka 63. stavak 1. Stečajnog zakona („Narodne novine“ broj: 44/96, 29/99, 129/00, 123/03, 197/03, 82/06, 116/10, 25/12, 133/12 i 45/13; dalje: Stečajni zakon/1996) doneseno pobijano rješenje.

Uvodno valja istaknuti da je prvostupanjski sud pogrešno primijenio odredbu članka 63. Stečajnog zakona/1996. Naime, točno je da je odredbom članka 441. stavka 1. Stečajnog zakona („Narodne novine“ broj 71/15 i 104/17; dalje: Stečajni zakon/2015) propisano da će se stečajni postupci pokrenuti prije stupanja na snagu toga Zakona dovršiti prema odredbama Stečajnoga zakona koji je bio na snazi u vrijeme njihova pokretanja, ali su stavkom 2. toga članka predviđeni izuzeci od toga pravila. Tako se, između ostalog, odredbe članka 132. i 133.

Stečajnog zakona/2015, primjenjuju i na postupke koji su u tijeku, osim ako su radnje na koje se odnose započete prije stupanja na snagu tog zakona.

U ovoj pravnoj stvari postupak je pokrenut podnošenjem prijedloga za otvaranje stečajnog postupka od strane vjerovnika prije stupanja na snagu Stečajnog zakona/2015, ali radnje koje bi se odnosile na utvrđivanje pretpostavki za istovremeno otvaranje i zaključenje stečajnog postupka nisu započete prije toga, pa se primjenjuje odredba članka 132. Stečajnog zakona/2015.

Prema odredbi članka 132. stavka 1. Stečajnog zakona/2015, ako prije otvaranja stečajnoga postupka sud utvrdi da imovina dužnika koja bi ušla u stečajnu masu nije dovoljna ni za namirenje troškova toga postupka ili je neznatne vrijednosti, rješenjem će pozvati osobe koje imaju pravni interes za provedbom stečajnoga postupka da u roku od 15 dana uplate predujam za namirenje troškova prethodnoga i otvorenoga stečajnog postupka, a prema stavku 2. toga članka ako te osobe ne predjume traženi iznos, sud će donijeti rješenje o otvaranju i zaključenju stečajnoga postupka.

Osnovano žalitelj tvrdi da prije donošenja rješenja na temelju navedene zakonske odredbe, moraju biti ispunjene propisane pretpostavke za otvaranje stečajnog postupka. Nedostatnost dužnikove imovine je samo razlog za istovremeno otvaranje i zaključenje stečajnog postupka bez njegovog provođenja. To jasno proizlazi već iz uvodnog dijela ove odredbe „ako prije otvaranja stečajnog postupka...“. U suprotnom bi stečajni postupak mogao biti otvoren i istovremeno zaključen (ako predujam ne bude uplaćen u određenom roku) već na temelju same činjenice da dužnik nema imovine ili je neznatne vrijednosti. Upravo takvo pogrešno stajalište proizlazi iz obrazloženja pobijanog rješenja, budući da je iz njega očito kako sud uopće nije ispitivao postojanje pretpostavki za otvaranje stečajnog postupka na prijedlog vjerovnika, nego je samo ispitivao ima li dužnik imovinu koja bi bila dovoljna za namirenje troškova toga postupka.

Prema odredbi članka 39. stavka 1. Stečajnog zakona/1996 stečajni postupak se pokreće prijedlogom vjerovnika ili dužnika, ako zakonom nije drugačije određeno, a stavka 2. toga članka vjerovnik je ovlašten podnijeti prijedlog za otvaranje stečajnoga postupka ako učini vjerojatnim postojanje svoje tražbine i kojega od stečajnih razloga.

Stajalište Ustavnog suda Republike Hrvatske izraženo u odluci poslovni broj U-III-4963/2008 od 30. ožujka 2011. o tome da o postojanju tražbine vjerovnika kao predlagatelja ovisi donošenje rješenja o otvaranju stečajnog postupka i da bez aktivne legitimacije, kumulativno s postojanjem jednoga od zakonom propisanih stečajnih razloga u trenutku donošenja rješenja o otvaranju stečajnog postupka, nema zakonske osnove za otvaranje stečajnog postupka, primjenjuje se i u slučaju donošenja rješenja iz članka 132. Stečajnog zakona.

Prema tome da bi mogao donijeti pobijano rješenje, prvostupanjski sud je trebao najprije utvrditi jesu li ispunjene pretpostavke za otvaranje stečajnog postupka, pa tek ako to utvrdi, i uz to utvrdi da imovina dužnika koja bi ušla u stečajnu masu nije dovoljna ni za namirenje troškova toga postupka ili je neznatne vrijednosti, mogao bi donijeti rješenje iz članka 132. stavka 1. Stečajnog zakona/2015.

Neovisno o tome, osnovano žalitelj tvrdi da prvostupanjski sud nije pravilno utvrdio ni činjenice na temelju kojih se može izvesti zaključak da je imovina dužnika nedostatna za pokriće troškova stečajnog postupka. U tome se sud ne može osloniti samo na volju dužnika da se o tome (ne)izjasni. U stečajnom postupku sud je dužan utvrđivati bitne činjenice po službenoj dužnosti i radi ispunjenja tog zadatka stoje mu na raspolaganju zakonska ovlaštenja kojima može pribaviti valjane dokaze od dužnika i svih drugih osoba koje raspolažu relevantnim podacima, te pravilno i potpuno utvrditi sve relevantne činjenice (članak 7. stavak 3. u vezi s člankom 43. Stečajnog zakona/1996).

U tom kontekstu potrebno je ukazati na nepravilnost postupanja suda prilikom utvrđivanja dužnikove imovine. Tako je iz obrazloženja razvidno kako je sud pošao od bilance iz 2014. bez navođenja ikakvog razloga o tome zašto smatra da je ta bilanca relevantna za utvrđivanje dužnikove imovine nakon skoro šest poslovnih godina, zatim je relativizirao postojanje imovine u vidu dionica društva Mirna d.d. zato što se o pitanju vlasništva nad tim dionicama vode sudski postupci koji još nisu okončani (iz toga nije jasno na temelju čega je sud zaključio da će ti postupci biti okončani na štetu dužnika, odnosno da dužnik neće steći vlasništvo tih dionica), dok za dionice društva Varteks d.d. uopće nije utvrdio njihovu tržišnu vrijednost, nego samo da na njima postoji založno pravo.

Kako pobijano rješenje ne sadrži nikakve razloge o ispunjavanju pretpostavki za otvaranje stečajnog postupka, ono ima takve nedostatke zbog kojih se ne može ispitati, pa ga žalitelj s pravom pobija, kao nepravilnog i nezakonitog.

Zato je na temelju odredbe članka 380. točke 3. ZPP-a u vezi s člankom 10. Stečajnog zakona, valjalo uvažiti žalbu, ukinuti pobijano rješenje i predmet vratiti prvostupanjskom sudu na ponovan postupak.

U ponovnom postupku prvostupanjski sud je dužan otkloniti nedostatke na koje je ukazano ovim rješenjem tako da će prije svega utvrditi postojanje aktivne legitimacije predlagatelja za podnošenje prijedloga za otvaranje stečajnog postupka, pa tek ako utvrdi da su ispunjene sve propisane pretpostavke za otvaranje stečajnog postupka, ispitati i postojanje razloga iz članka 132. Stečajnog zakona/2015 za istovremeno otvaranje i zaključenje stečajnoga postupka. Za donošenje pravilne i zakonite odluke prvostupanjski sud je dužan pravilno i potpuno utvrditi sve bitne činjenice, navesti razloge o svim bitnim činjenicama potrebnim za donošenje rješenja o otvaranju stečajnog postupka, kao i razlozima zbog kojih se taj postupak neće provesti, ako neka od osoba koja za to ima pravni interes ne uplati određeni predujam potreban za namirenje troškova prethodnoga i otvorenoga stečajnog postupka.

Zagreb, 10. veljače 2021.

Dokument je elektronički potpisan:
DUBRAVKA MATAS

Vrijeme potpisivanja:
03-03-2021
10:53:45

DN:
C=HR
O=VISOKI TRGOVAČKI SUD REPUBLIKE HRVATSKE
2.5.4.97=#130D48523937333439333636353139
L=ZAGREB
S=MATAS
G=DUBRAVKA
CN=DUBRAVKA MATAS

Predsjednik vijeća
Dubravka Matas

Broj zapisa: **eb2f6-eb669**

Kontrolni broj: **04066-430b1-191ad**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan sljedećim certifikatom:

CN=DUBRAVKA MATAS, L=ZAGREB, O=VISOKI TRGOVAČKI SUD REPUBLIKE HRVATSKE,
C=HR

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://usluge.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti-dokumenta/>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Visoki trgovački sud Republike Hrvatske** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.